

மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் பதினான்காம் ஞாயிறு

14th Sunday after Trinity

14. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: GT1931/NT1907 — Dansk GT1931 + NT1907 med oprindelig retskrivning

Generated on 2026-04-17

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalms 103:1-22

Verse Text

103:1 Af David. Min Sjæl, lov HERREN, og alt i mig love hans hellige Navn!

103:2 Min Sjæl, lov HERREN, og glem ikke alle hans Velgerninger!

103:3 Han, som tilgiver alle dine Misgerninger og læger alle dine Sygdomme,

103:4 han, som udløser dit Liv fra Graven og kroner dig med Miskundhed og Barmhjertighed,

103:5 han, som mætter din Sjæl med godt, saa du bliver ung igen som Ørnen!

103:6 HERREN øver Retfærdighed og Ret mod alle fortrykte.

103:7 Han lod Moses se sine Veje, Israels Børn sine Gerninger;

103:8 barmhjertig og naadig er HERREN, langmodig og rig paa Miskundhed;

103:9 han gaar ikke bestandig i Rette, gemmer ej evigt paa Vrede;

103:10 han handled ej med os efter vore Synder, gengældte os ikke efter vor Brøde.

103:11 Men saa højt som Himlen er over Jorden, er hans Miskundhed stor over dem, der frygter ham.

103:12 Saa langt som Østen er fra Vesten, har han fjernet vore Synder fra os.

103:13 Som en Fader forbarmer sig over sine Børn, forbarmer HERREN sig over dem, der frygter ham.

103:14 Thi han kender vor Skabning, han kommer i Hu, vi er Støv;

103:15 som Græs er Menneskets Dage, han blomstrer som Markens Blomster;

103:16 naar et Vejr farer over ham, er han ej mere, hans Sted faar ham aldrig at se igen.

103:17 Men HERRENS Miskundhed varer fra Evighed og til Evighed over dem, der frygter ham, og hans Retfærd til Børnenes Børn

103:18 for dem, der holder hans Pagt og kommer hans Bud i Hu, saa de gør derefter.

103:19 HERREN har rejst sin Trone i Himlen, alt er hans Kongedømme underlagt.

103:20 Lov HERREN, I hans Engle, I vældige i Kraft, som gør, hvad han byder, saa snart I hører hans Røst.

103:21 Lov HERREN, alle hans Hærskarer, hans Tjenere, som fuldbyrder hans Vilje.

திருமுகம் (Epistle)

Galatians 5:16-25

Verse	Text
5:16	Men jeg siger: Vandrer efter Aanden, saa fuldbyrde I ingenlunde Kødets Begæring.
5:17	Thi Kødets begærer imod Aanden, og Aanden imod Kødets; disse staa nemlig hinanden imod, for at I ikke skulle gøre, hvad I have Lyst til.
5:18	Men naar I drives af Aanden, ere I ikke under Loven.
5:19	Men Kødets Gerninger ere aabenbare, saasom: Utugt, Urenhed, Uterlighed,
5:20	Afgudsdyrkelse, Trolddom, Fjendskaber, Kiv, Nid, Hidsighed, Rænker, Tvedragt, Partier,
5:21	Avind, Drukkenskab, Svir og deslige; hvorom jeg forud siger eder, ligesom jeg ogsaa før har sagt, at de, som øve saadanne Ting, skulle ikke arve Guds Rige.
5:22	Men Aandens Frugt er Kærlighed, Glæde, Fred, Langmodighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed,
5:23	Sagtmodighed, Afholdenhed. Imod saadanne er Loven ikke,
5:24	men de, som høre Kristus Jesus til, have korsfæstet Kødets med dets Lidenskaber og Begæring.
5:25	Naar vi leve ved Aanden, da lader os ogsaa vandre efter Aanden!

திருமுகம் (Epistle)

Romans 7:15-19

Verse Text

7:15 Thi jeg forstaar ikke, hvad jeg udfører; thi ikke det, som jeg vil, øver jeg, men hvad jeg hader, det gør jeg.

7:16 Men naar jeg gør det, jeg ikke vil, saa samstemmer jeg med Loven i, at den er god.

7:17 Men nu er det ikke mere mig, som udfører det, men Synden, som bor i mig.

7:18 Thi jeg ved, at i mig, det vil sige i mit Kød, bor der ikke godt; thi Villien har jeg vel, men at udføre det gode formaar jeg ikke;

7:19 thi det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke; men det onde, som jeg ikke vil, det øver jeg.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 17:11-19

Verse	Text
-------	------

17:11	Og det skete, medens han var paa Vej til Jerusalem, at han drog midt imellem Samaria og Galilæa.
-------	--

17:12	Og da han gik ind i en Landsby, mødte der ham ti spedalske Mænd, som stode langt borte,
-------	---

17:13	og de opløftede Røsten og sagde: „Jesus, Mester, forbarm dig over os!“
-------	--

17:14	Og da han saa dem, sagde han til dem: „Gaar hen og fremstiller eder for Præsterne!“ Og det skete, medens de gik bort, bleve de rensede.
-------	---

17:15	Men en af dem vendte tilbage, da han saa, at han var helbredet, og priste Gud med høj Røst.
-------	---

17:16	Og han faldt paa sit Ansigt for hans Fødder og takkede ham; og denne var en Samaritan.
-------	--

17:17	Men Jesus svarede og sagde: „Bleve ikke de ti rensede? hvor ere de ni?“
-------	---

17:18	Fandtes der ingen, som vendte tilbage for at give Gud Ære, uden denne fremmede?“
-------	--

17:19	Og han sagde til ham: „Staa op, gaa bort; din Tro har frelst dig!“
-------	--